DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
27. oktober 1992 *

I sag C-284/91,

angående en anmodning, som Rechtbank van eerste aanleg, Antwerpen, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Belgische Staat

mod

Suiker Export NV,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, G. C. Rodríguez Iglesias, og dommerne R. Joliet og D. A. O. Edward,

generaladvokat: C. Gulmann
justitssekretær: J.-G. Giraud,

* Processprog: nederlandsk.

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Suiker Export ved advokat J. Steenbergen og advokat S. Peten, begge Bruxelles

— den belgiske stat ved advokat E. Vervaeke, Antwerpen

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Rodríguez Galindo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og L. Tan, der er nederlandsk tjenestemand og udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste som led i turnusordningen for embedsmænd fra medlemsstaterne, som befuldmægtigede,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. oktober 1992,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 25. oktober 1991, indgået til Domstolen den 7. november 1991, har Rechtbank van eerste aanleg, Antwerpen (Belgien), i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt følgende præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 359, s. 1):

»Skal artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 fortolkes således, at der skal betales importafgift, selv hvis det er uomtvistet, at de pågældende varer havde indenlandsk oprindelse og blev stjålet, mens de forud for udførsel til tredjelande var placeret under ordningen for T1-varer med henblik på

udbetaling af restitutioner, når de personer, som blev afkrævet importafgift, allerede har tilbagebetalt de tidligere for udførsel opnåede restitutioner?«

2 Vedrørende de faktiske omstændigheder i hovedsagen, retsforhandlingernes forløb samt de for Domstolen indgivne skriftlige indlæg henvises til den refererende dommers rapport.

3 Af de grunde, der er angivet i forslaget til afgørelse af 8. oktober 1992 fra generaladvokat Claus Gulmann, må den forelæggende rets spørgsmål besvares med, at artikel 15 i Rådets forordning nr. 3330/74 af 19. december 1974 skal fortolkes således, at der ikke skal betales importafgift for varer med indenlandsk oprindelse, som er blevet stjålet, mens de forud for udførsel til tredjelande med henblik på udbetaling af restitutioner var placeret under ordningen for T1-varer, når de restitutioner, som tidligere var opnået for denne udførsel, allerede er blevet tilbagebetalt.

Sagens omkostninger

4 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Rechtbank van eerste aanleg, Antwerpen, ved kendelse af 25. oktober 1991, for ret:

Artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 skal fortolkes således, at der ikke skal betales importafgift for varer med indenlandsk

oprindelse, som er blevet stjålet, mens de forud for udførsel til tredjelande med henblik på udbetaling af restitutioner var placeret under ordningen for T1-varer, når de restitutioner, som tidligere var opnået for denne udførsel, allerede er blevet tilbagebetalt.

Rodríguez Iglesias Joliet Edward

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. oktober 1992.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. C. Rodríguez Iglesias
Formand for Første Afdeling